

Pritožba, ki jo je Evropska komisija 17. februarja 2014 vložila zoper sodbo, ki jo je 11. decembra 2013 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-130/11, Verile in Gjergji/Komisija

(Zadeva T-104/14 P)

(2014/C 151/29)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: J. Currall, D. Martin in G. Gattinara, zastopniki)

Drugi stranki v postopku: Marco Verile (Cadrezzate, Italija) in Anduela Gjergji (Bruselj, Belgija)

Predlogi

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Sodišča za uslužbence z dne 11. decembra 2013 v zadevi F-130/11, Verile in Gjergji/Komisija;
- odloči, da vsaka stranka nosi svoje stroške tega postopka;
- M. Verilu in A. Gjergji naloži stroške postopka pred Sodiščem za uslužbence.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge.

1. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev pojma akta, ki posega v položaj, ker naj bi Sodišče za uslužbence s tem, da je predlog Komisije zainteresiranim osebam o številu let delovne dobe, ki se priznajo v okviru prenosa njihovih pokojninskih pravic na podlagi člena 11(2) priloge VIII h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije opredelilo kot akt, ki posega v položaj, presodilo, da je tožba dopustna (v zvezi s točkami od 37 do 55 izpodbijane sodbe).
2. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Sodišče za uslužbence nezakonito po uradni dolžnosti podalo ugovor nezakonnosti splošnih izvedbenih določb za prenos pokojninskih pravic, sprejetih leta 2011. Komisija trdi, da pritožnici tega razloga v okviru tožbe nista izrecno zatrjevali in da glede njega ni tekla kontradiktorna razprava (v zvezi s točkama 72 in 73 izpodbijane sodbe).
3. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na to, da je Sodišče za uslužbence pri razlagi člena 11 priloge VIII h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije in določb v zvezi s prenosom pokojninskih pravic napačno razlagalo pravo (v zvezi s točkami od 74 do 98, 106, 109 in 110 izpodbijane sodbe). Komisija trdi, da se je Sodišče za uslužbence ob upoštevanju tega, da se pojem „ažurirana kapitalizirana vrednost“ iz člena 11(2) navedene priloge VIII razlikuje od pojma „aktuarski ekvivalent“ iz člena 11(1) in je opredeljen v členu 8 navedene priloge VIII, omejilo le na jezikovno razlago in podalo ugotovitve, ki lahko povzročijo zelo neenako obravnavanje uradnikov, ki so zahtevali prenos „in“ in uradnikov, ki so zahtevali prenos „out“ svojih pokojninskih pravic. Komisija navaja, da razlaga Sodišča za uslužbence ni združljiva niti z zahtevami po finančnem ravnesju pokojninskega sistema Evropske unije niti z lastninsko pravico uradnikov, ki zahtevajo prenos „in“.
4. Četrty pritožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Sodišče za uslužbence napačno uporabilo pravo, ker je štelo, da so pravice pritožnic v tožbenem postopku v zvezi s prenosom njihovih pokojninskih pravic „v celoti nastale“ že z začetkom veljavnosti splošnih izvedbenih določb o prenosu pokojninskih pravic, sprejetih leta 2011, saj naj bi bile prenesene pokojninske pravice opredeljene šele s končno odločbo o priznavanju (v zvezi s točkami od 99 do 108 izpodbijane sodbe).